

159

IRAN-UNITED STATES CLAIMS TRIBUNAL

دیوان داوری دعاوی ایران - ایالات متحده

English version -	3 MAY 1984
Filed on	۱۳۶۳ / ۲ / ۱۳
نسخه انگلیسی در تاراج	
ثبت شده است.	

پرونده شماره ۷۹

شعبه

حکم شماره ۳ - ۷۹ - ۱۲۵

IRAN UNITED STATES CLAIMS TRIBUNAL	دادگاه داوری دعاوی ایران - ایالات متحده
ثبت شد - FILED	
Date	۱۳۶۳ / ۲ / ۱۷
7 MAY 1984	
No.	79

سوها یو ایران - تریدینگ اینکورپوریتد ،

خواهان ،

- و -

شرکت ملی نفت ایران و دولت

جمهوری اسلامی ایران ،

خواندگان .

DUPLICATE ORIGINAL
نسخه برابر اصل

حکم بر اساس شرایط مرضی الطرفین

خواهان سوهایو - ایران تریدینگ اینکورپوریتد در تاریخ ۱۷ نوامبر ۱۹۸۱ (۲۶ آبان ماه ۱۳۶۰) دادخواستی علیه خواندگان ، دولت جمهوری اسلامی ایران و شرکت ملی نفت ایران ("شرکت نفت") در دیوان داورى به ثبت رسانید. در تاریخ ۴ آوریل ۱۹۸۴ (۱۵ فروردین ۱۳۶۳) خواندگان لایحه دفاعیه و ادعای متقابلی ثبت کردند.

در تاریخ ۱۲ آوریل ۱۹۸۴ (۲۳ فروردین ۱۳۶۳) خواهان و خواندگان درخواست مشترکی مبنی بر صدور حکم داورى بر اساس شرایط مرضی الطرفین ضمیمه یک موافقتنامه حل و فصل ، در دیوان به ثبت رسانیدند.

در موافقتنامه حل و فصل ، از جمله قید شده است که مبلغ یک میلیون و سیصد هزار دلار آمریکا (۱,۳۰۰,۰۰۰ دلار) ("مبلغ حل و فصل") در ازاء حل و فصل کامل و قطعی کلیه ادعاها و اختلافات موجود یا محتمل الوقوع بین طرفین موافقتنامه در رابطه با پرونده شماره ۷۹ ، قرارداد خرید و موافقتنامه مورخ ۲۹ اکتبر ۱۹۵۴ (۷ آبان ماه ۱۳۳۳) یا هر موافقتنامه ذیربط دیگری ، به سوهایو - ایران پرداخت شود.

مضافاً ، طرفین برای همیشه یکدیگر را از هر نوع ادعا ، خواسته ، زیان ، خسارت ، دعوا ، اقدام ، یا دلیل اقدام به هر نحو که در گذشته ، حال یا آینده علیه شخص یا مال یکدیگر یا غیر آن ، به علت ، یا در رابطه با ادعای شماره ۷۹ ، قرارداد خرید ۱۹۷۳ و قرارداد ۱۹۵۴ یا هر موافقتنامه ذیربط دیگری طرح کرده باشند ، مبری ساخته و بری الذمه می نمایند.

در موافقتنامه حل و فصل همچنین قید شده است که "با دریافت مبلغ حل و فصل بوسیله سوهایو - ایران ، طرفین بطور مستقیم یا غیر مستقیم و منفرداً یا به اتفاق دیگران در هیچ زمانی بعد از دریافت مبلغ مذکور هیچگونه اقدام یا تعقیب قانونی بعمل نیاورده و هیچگونه دادرسی یا جریان داورى آغازی یا تعقیب ننموده یا هیچگونه ادعائی علیه یکدیگر نسبت به پرونده شماره ۷۹ ، قرارداد خرید ۱۹۷۳ یا قرارداد ۱۹۵۴ یا هر قرارداد ذیربط دیگر ، ادعائی مطرح ننمایند.

طرفین در درخواست مشترک خود از دیوان تقاضا می‌نمایند که موافقتنا محل و فصل را محرمانه تلقی نماید. لکن چون با توجه به بند ۵ ماده ۳۲ قواعد دیوان طرفین دلیل خاصی برای توجیه این درخواست ارائه ندادند، دیوان با این درخواست موافقت نمی‌کند. در نتیجه، هم یک نسخه از درخواست مشترک و هم یک نسخه از موافقتنا محل و فصل به این حکم پیوست می‌گردد.

دیوان معتقد است که بر اساس اظهاریه‌های تسلیمی طبق ماده ۳۴ قواعد دیوان و ضوابط مربوطه می‌توان حکمی بر اساس شرایط مرضی‌الطرفین صادر نمود.

بنابراین مراتب فوق،

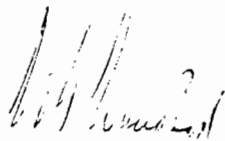
دیوان بشرح زیر برای صادر می‌نماید:

موافقتنا محاضر بعنوان حکم داور مبتنی بر شرایط مرضی‌الطرفین، که برای کلیه اطراف لازم‌الاجرا می‌باشد، به ثبت می‌رسد. در نتیجه طرفین مکلف و متعهد به اجرای شروط مندرج در موافقتنا محل و فصل می‌باشند.

پرداخت مبلغ ۱،۳۰۰،۰۰۰ دلار مذکور در فوق از محل حساب تضمینی که بموجب بند ۷ بیانیه مورخ ۱۹ ژانویه ۱۹۸۱ (۲۹ دیماه ۱۳۵۹) دولت جمهوری دموکراتیک و مردمی الجزایر افتتاح شده، بعمل خواهد آمد.

بدینوسیله حکم حاضر جهت ابلاغ به کارگزارانمانی، به ریاست دیوان تسلیم می‌گردد.

لاهی، بتاريخ ۳ مه ۱۹۸۴ برابر با ۱۳ اردیبهشت ماه ۱۳۶۳

نیلیس منگارد
رئیس شعبه سه

بنا م خدا

پرویز انصاری

پرویز انصاری معین

Charles J. ...

چارلز ان. براثر

طرفین پرونده حاضر از دیوان درخواست کرده اند که موافقتنامه حل و فصل محرمانه تلقی شود. معتقدم وقتی طرفین چنین توافقی می کنند، ارجح است که هیئت داوران نیت طرفین را رعایت کند و از آن عدول ننماید، و اینگونه طرفین کاملاً "دلایل محرمانه نگاه داشتن را بیان نکرده باشند."

بنا م خداوند بخشنده مهربان

تقديم به

ديوان داوری دعاوی ایران - ایالات متحده

سوها یو- ایران تریدینگ اینک

IRAN UNITED STATES CLAIMS TRIBUNAL	دادگاه داری دعاوی ایران - ایالات متحده
خواهان،	
ثبت شد - FILED	
Date	۱۳۶۳ / ۱۱ / ۲۳
12 APR 1984	
No.	۷۹

پرونده شماره ۷۹

شعبه سه

- و -

شرکت ملی نفت ایران و

دولت جمهوری اسلامی ایران،

خواندگان.

درخواست مشترک جهت صدور حکم براساس شرایط مرضی الطرفین

۱ - خواهان سوها یو- ایران تریدینگ اینک ("سوها یو- ایران") بموجب دادخواستی که در مورد این پرونده در تاریخ ۱۷ نوامبر ۱۹۸۱ (۲۶ آبان ماه ۱۳۶۰) به ثبت رسانده، خواستار صدور حکمی جهت جبران خسارت مالی علیه خواندگان، شرکت ملی نفت ایران و جمهوری اسلامی ایران گردیده است، این ادعا از قرارداد خرید سال ۱۹۷۳ ناشی میشود که بین شرکت ملی نفت ایران و دولت ایران بعنوان طرفهای اول و سوها یو ایران تریدینگ اینک و شرکت مادر، در استاندارد اویل کمپانی (اوها یو) که از این پس مجتمعا "سوها یو" نامیده میشوند) به همراه تعدادی شرکتهای نفتی دیگر بعنوان طرف دوم منعقد شده است.

۲ - شرکت ملی نفت ایران و ایران میتوانند و میتوانند دفاعیات و ادعاهای متقابل را در رابطه با پرونده شماره ۷۹ و قرارداد خرید سال ۱۹۷۳ و قرارداد مورخ ۲۹ اکتبر ۱۹۵۴ (۲۷ آبان ۱۳۳۳) اقامه نمایند.

۳ - در نتیجه مذاکرات فی مابین سوها یو از یک طرف و شرکت ملی نفت ایران و ایران از طرف

دیگر موافقتنامه حل و فصل مورخ ۱۱ آذر ۱۹۸۴ (۲۲ فروردین ۱۳۶۳) را که نسخه ای از آن به پیوست به ثبت میرسد منعقد کرده اند.

۴ - بندینوسیله سوها یو- ایران و شرکت ملی نفت ایران و ایران طبق شرایط مندرج در بند ۱ ماده ۳۴ قواعد دیوان مشترکا " این موافقتنامه حل و فصل را تسلیم و از دیوان درخواست مینمایند حکمی بر اساس شرایط مرضی الطرفین صادر و بندینوسیله موافقتنامه حل و فصل حاضر را ثبت و آنرا بموقع اجرا درآورد.

۵ - سوها یو- ایران ، شرکت ملی نفت ایران و ایران از دیوان داوری درخواست مینمایند که موافقتنامه حل و فصل را محرمانه تلقی کند.

۶ - سوها یو- ایران ، شرکت ملی نفت ایران و ایران اعلام و گواهی مینمایند که امضاء کنندگان این سند اجازه و اختیار تام مافی درخواست مشترک حاضر جهت صدور حکم بر اساس شرایط مرضی الطرفین را دارند.

به تاریخ ۱۱ آذر ۱۹۸۴ برابر با ۲۲ فروردین ۱۳۶۳

با تقدیم احترامات

شاه

دولت جمهوری اسلامی ایران و شرکت ملی نفت ایران

سوها یو - ایران تریدینگ اینک

خوانندگان

خواهان

۹۴/۱/۲۵
مدرکریم
توسط

توسط

نماینده مجاز

نماینده مجاز

IRAN UNITED STATES CLAIMS TRIBUNAL	بنام خ ایران ایالات متحده
ثبت شد - FILED	
Date	۱۳۶۳ / ۱ / ۲۳ 12 APR 1984
No	۷۹

موافقت نامه حل و فصل

موافقتنامه حل و فصل حاضر در تاریخ ۱۱ آوریل ۱۹۸۴ (۲۲ فروردین ۱۳۶۳) بین سوهایو - ایران تریدینگ اینکورپوریتد و استاندارد اویل کمپانی (اوهایو) (که مجتمعا "سوهایو" نامیده میشوند) از یکطرف، و شرکت ملی نفت ایران و دولت جمهوری اسلامی ایران ("ایران") از طرف دیگر منعقد گردید.

نظر باینکه، سوهایو - ایران ادعایی از طرف خود و شرکت مادر، استاندارد اویل کمپانی (اوهایو)، در دیوان داوری دعاوی ایران - ایالات متحده آمریکا ("دیوان") ثبت نموده و بموجب آن درخواست صدور حکم خسارات مالی علیه شرکت ملی نفت ایران و ایران نموده است ("پرونده شماره ۷۹")،

نظر باینکه، دعاوی سوهایو - ایران از قرارداد خرید سال ۱۹۷۳ بین شرکت ملی نفت ایران و ایران بعنوان طرفهای اول و سوهایو - ایران و شرکت مادر آن استاندارد اویل کمپانی (اوهایو) همراه با چند شرکت نفتی دیگر بعنوان طرفهای دوم، ناشی میشود،

نظر باینکه، شرکت ملی نفت ایران و ایران میتوانند دفاعیات و ادعاهای متقابل در برابر پرونده شماره ۷۹ و ادعاهای مربوط به قرارداد خرید ۱۹۷۳ و قرارداد مورخ ۲۹ اکتبر ۱۹۵۴ (۷ آبان ماه ۱۳۳۳) اقامه نمایند،

نظر باینکه، شرکت ملی نفت ایران، ایران و سوهایو همه مایلند کلیه ادعاها و اختلافات موجود یا محتمل الوقوع بین ~~خود~~ ~~نشود~~ ناشی از پرونده شماره ۷۹، قرارداد خرید ۱۹۷۳ و قرارداد ۱۹۵۴ یا هر موافقتنامه مربوطه دیگر را بطور کامل و قطعی حل و فصل نمایند،
بنابراین اعلام میگردد که :

۱- مبلغ یک میلیون و سیصد هزار دلار آمریکا (-/۳۰۰'۰۰۰ دلار) ("مبلغ حل و فصل") جهت حل و فصل کامل و قطعی کلیه ادعاها و اختلافات موجود یا محتمل الوقوع بین طرفین در رابطه با پرونده شماره ۷۹، قرارداد خرید ۱۹۷۳ و قرارداد ۱۹۵۴ یا هر موافقتنامه مربوطه دیگر به سوهایو پرداخت خواهد شد.

۲- سوهایو ، شرکت ملی نفت ایران و ایران موافقت می نمایند که قصد دارند مبلغ حل و فعل از حساب تضمینی، که بموجب بند ۷ بیانیه مورخ ۱۹ ژانویه ۱۹۸۱ (۲۹ دیماه ۱۳۵۹ دولت جمهوری دمکراتیک و مردمی الجزایر افتتاح گردیده است ، پرداخت شود .

۳- در مقابل پرداخت مبلغ حل و فعل بوسیله یا از طرف شرکت ملی نفت ایران و ایران به سوهایو - ایران ، سوهایو ، شرکتهای مادر ، فرعی ، وابسته ، قائم مقامان و منتقل الیهیم آن بدینوسیله شرکت ملی نفت ایران ، شرکتهای فرعی و وابسته ، سازمانهای وابسته ، قائم مقامان و یا منتقل الیهیم آنها را نسبت به ، از و در مقابل هرگونه و تمام ادعاها ، مطالبات ، زیانها ، خسارات ، دعاوی ، اقدامات قضائی و اسباب دعاوی از هر نوع اعم از موضوعی یا شخصی یا بهر نحو دیگر که سوهایو ناشی از یا در رابطه با پرونده شماره ۷۹ ، قرارداد خرید ۱۹۷۳ و قرارداد ۱۹۵۴ یا هر موافقتنامه مربوطه دیگر تا کنون داشته ، فعلاً دارد یا ممکن است در آینده داشته باشد مبری ، مصون از دعوی و برای همیشه بری الذمه می نمایند .

۴- در مقابل تعهدات پذیرفته شده توسط سوهایو بشرح مندرج در این موافقتنامه ، شرکت ملی نفت ایران و ایران ، شرکتهای وابسته ، فرعی ، قائم مقامان و منتقل الیهیم آنها بدینوسیله سوهایو و شرکتهای مادر ، وابسته ، فرعی ، قائم مقامان و یا منتقل الیهیم آنها نسبت به ، از و در مقابل هرگونه و تمام ادعاها ، مطالبات ، زیانها ، خسارات ، دعاوی ، اقدامات قضائی و اسباب دعاوی از هر نوع اعم از موضوعی یا شخصی یا بهر نحو دیگر که شرکت ملی نفت ایران و ایران علیه سوهایو ناشی از یا در رابطه با پرونده شماره ۷۹ ، قرارداد ۱۹۷۳ و قرارداد ۱۹۵۴ یا هر موافقتنامه مربوطه دیگر داشته باشد مبری ، مصون از دعوی و برای همیشه بری الذمه می نمایند .

۵- با دریافت مبلغ حل و فعل توسط سوهایو - ایران ، طرفین این موافقتنامه مستقیماً یا غیر مستقیم ، منفرداً یا مجتمعاً با دیگران در هیچ زمانی بعد از این تاریخ هیچگونه اقدام قانونی برای طرح یا تعقیب دعوی در برابر مراجع داوری یا قضائی یا به هر نحو دیگر

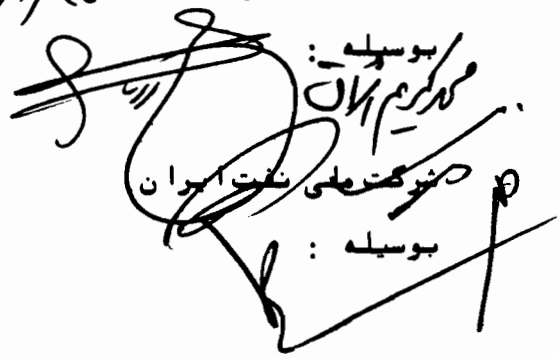
در رابطه با پرونده شماره ۷۹، قرارداد خرید ۱۹۷۳ یا قرارداد ۱۹۵۴ یا هر موافقت نامه مربوطه نخواهند نمود.

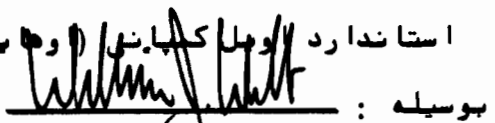
- ۶- ابراهیم ها و توافق های مندرج در این موافقت نامه با دریافت مبلغ حل و فصل توسط سوهایو - ایران خود بخود به مرحله اجرا درمی آیند و نیاز به تأیید بوسیله سند ، موافقت نامه یا نوشته دیگری ندارند.
- ۷- با دریافت مبلغ حل و فصل توسط سوهایو - ایران ، طرفین از کلیه ادعاها و هرادعائی بابت هزینه ها ، از جمله حق الوکاله ، که ناشی از ، یا مرتبط با داوری ، تعقیب قضائی یا دفاع در مورد پرونده شماره ۷۹ در دیوان داوری دعاوی ایران - ایالات متحده باشد اعراض خواهند نمود.
- ۸- موافقت نامه حل و فصل حاضر برای هیچ شخصی ایجاد سابقه قضائی نمی کند ، و جز بمنظور اجرای مفاد آن مورد استفاده قرار نخواهد گرفت ، و تأثیری بر سایر حقوق طرفین موافقت نامه یا هر شخص دیگری در پرونده های مطروحه دیگر در دیوان یا هر مرجع دیگر نخواهد داشت .
- ۹ - طرفین موافقت نامه با تسلیم این موافقت نامه حل و فصل به مقامات و مراجعی که شرکت ملی نفت ایران و ایران صلاح بدانند از جمله به کمیسیون خاص قبل از ثبت آن در دیوان رضایت دارند . امضاء این موافقت نامه حل و فصل بوسیله نماینده رابط ایران در دیوان بمنزله تصویب کلیه مقامات و مراجع مزبور میباشد.

سوهایو ، شرکت ملی نفت ایران و ایران معاهدات امضاء این موافقت نامه حل و فصل را توسط نمایندگان مجاز خود در تاریخ ۱۱ آوریل ۱۹۸۴ (۲۲ فروردین ۱۳۶۳) فراهم آورده اند.

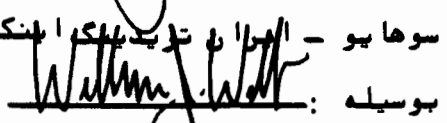
(۷)

وزارت جمهوری اسلامی ایران ۹۵/۱/۹۵

بوسیله:
م. کریم
شرکت ملی نفت ایران
بوسیله:

استاندارد اول کاپانی (و ه ب یو)
بوسیله:

(طبق وکالت نامه پیوست)

سوهایو - ایران تولیدکننده بانکورپوریتد
بوسیله:

(طبق وکالت نامه پیوست)